

AUUKKA

Partiolippukunta Kalevan Karhut

nro 1 / 2017

ÄLLIKKÄ

- LIPPUKUNTALEHTI -

47. vuosikerta

JULKAISIJA

Partiolippukunta Kalevan Karhut
<http://www.kalevankarhut.net>

Kalevan Karhut
Liisanpuisto 1, 33540 Tampere

Lippukunnan tilinumero:
FI18 1509 5000 0093 84

Tuki ry:n tilinumero:
FI24 1277 3000 1153 84
lahjoitusviitenumero 1261

Meille saa antaa rahaa ihan vapaasti...

Päätoimittaja

Juhis Pietilä
Lemminkäisenkatu 10 A 14
33540 Tampere
040-7267030
juhis@kolumbus.fi

Toimitussihteeri

Antto Hautamäki

Toimittajat:

Marjo Rikkinen, Jouni Turunen, Topi
Saarenoja, Kirsti Nurminen

Valokuvat:

Jouni Turunen, Kirsti Nurminen

Taitto:

Juhis Pietilä

TÄSSÄ NUMEROSSA

Ä-tervehdys	3
Partio ja puoluepolitiikka	4
Lupauksenantojuhla	5
Itsenäisyyspäivä	6
Penturetki	7
Lumikon reissu	9
Äitikerho 50 vuotta	10
Ällikällä lyöty	12

Lippukunta vuokraa Luosun kämpää Ylläksellä.

Hinta on talvisaikaan alkaen
10 euroa / hlö / vrk ja kesäaikaan
alkaen 7 euroa / hlö / vrk.
Lippukunnan jäsenet pääsevät vie-
läkin halvemmalla. Yli 20 hengen
ryhmät neuvotellaan erikseen.
Tilaa riittää noin 50:lle hengelle.
Varustelu on 50-luvun tasoa.

Tiedustelut:

Jaakko Kuningas 045-1336451

A-TERVEHDYS

Ällikkä astuu uuteen aikaan. Jatkossa lehti ilmestyy ainoastaan sähköisenä, mutta uudistessakin on pidetty mielessä erään Apollo -kuuohjelman ohjelmoijan ohje: tämän päivän parhaat osat ovat huomisen tekniikoita.

Tässä muutoksessa muuttuu siis ainoastaan jakelumuoto, kaikki muu pysyy ennallaan, kuten numeropohjainen ilmestyminen.

Pelkästään sähköisen ilmestymisen myötä jatkossa on helpompaa ehkä julkaista use-

ampia lehden numeroita vuodessa.

Kevään korvalla on taas erilaisia partiotapahtumia tulossa, kuten esimerkiksi Reissu 2017 7.5., joka on Tampereella ja ohjelmasta tulee lisätietoa myöhemmin.

Alkanut vuosi tuo mukanaan myös Suomen 100-vuotisjuhla-vuoden. Partiokin osallistuu juhlan viettämiseen. Paljon onnea Suomelle!

Antto Hautamäki

Partio ja puoluepolitiikka

Gilwell-mies Takku haastoi lukijoita kaksintaisteluun Ällikän edellisessä numerossa siteeraamalla SP:n peruskirjan määritelmää partiosta kasvatustoimintana, jonka päämääränä on “kunnallinen” kansalainen. Partiomaisuuteen kirjoittaja yhdisti osallistumisen tuleviin kunnallisvaaleihin ja kaikkeen siihen, mitä äänestäminen mukanaan voi tuoda, esimerkiksi kunnalliseen luottamustehtävään.

Seuraamatta partiojärjestön viime aikaisia ohjelmapyrintöjä haluan korostaa sitä partioihannetta, joka on lausuttu julki 1970-luvun puolivälissä tapahtuneen poika- ja tyttöpartioliittojen yhdistymisen yhteydessä. Ainakin silloin vielä partioihanteena oli:

- kehittää itseään ihmisenä
- kunnioittaa toista ihmistä
- auttaa ja palvella muita
- tuntee vastuunsa ja velvollisuutensa
- rakastaa ja suojella luontoa
- olla uskollinen ja luotettava
- rakentaa ystävyyttä yli rajojen
- etsiä elämän totuutta.

Partiokasvatuksen menetelmiä ovat mm. tekemällä oppiminen, vastuun antaminen nuorelle ja toiminta luonnossa. Eräretket ja partiotaitokilpailut ovat oivallinen tapa koulutuksen käytäntöön saattamisessa.

Kirjoittajan toivomus aktiivisesta “partiomaisesta” kunnallisvaaleihin osallistumisesta herättää enemmän kysy-

myksiä kuin vastauksia. Nykyinen poliittinen ilmasto ääriliikkeineen ei ole kovin kaukana sodan jälkeisestä Suomesta. Tuolloin partiojärjestön toiminnanjohtaja Lauri Vuolasvirta joutui eroamaan tehtävästään mm. Partiojohtajalehden kohua herättäneen “vaalinumeron” johdosta. Vuonna 1945 Vuolasvirta oikeastaan vain korosti kansalaisten vaaleissa vaikuttamisen tärkeyttä, kuten nimimerkkikirjoittaja nyt. Kirjoittelu herätti tuolloin monissa partiolaisissa pahennusta, koska poliittisesti sitoutumattoman järjestön ei tule tehdä vaalilyötä. Seurakunnan lippukuntana voisi ehkä kiinnostua kirkollisista vaaleista, kun siellä tunnukset eivät ole puoluepoliittisia. Mihinkään puoluesuuntaukseen perustuvia lippukuntia ei tarvita!

1980-luvulla SP:n puheenjohtajana toiminut Pekka Koskinen on todennut partioliikkeen yhteiskunnallisesta vaikuttamisesta seuraavasti:

Yhteskunnallinen vaikuttaminen tarkoittaa esim. sitä, että saatamme päättäjien – poliitikkojen ja virkamiesten – tietoon edes perusfaktat partiosta kasvatusjärjestönä ja tiedot tämän toiminnan rahoittamisesta. “Tämä yhteydenpito on nimenomaan järjestön johdon tehtävä!”

60-luvulla Karhuihin liittynyt, partioihanteissa kilvoitteleva seniori

Kalevan Karhujen lupauksenanto- ja puurojuhla 12.12.2016

Juhlan tuntua ilmassa, miten ilta onnistuu, kaikkia taitaa vähän jännittää. Hyvin kaikki lähtee kuitenkin käyntiin, kaikki lupauksenantajat saapuvat paikalle. Kalevan Karhut -lippukunnan tämän vuoden lupauksenantojuhla on alkamassa Kalevan kirkon kirkkosalissa.

Jouluisessa lupauksenantojuhlassa mukana oli 34 sudenpentua, joista 17 oli uusia partiolaisia ja antoivat ensimmäisen partiolupauksensa, eli sudenpentulupauksen. Monen sudenpennun vanhemmat ja muut läheiset olivat myös tulleet mukaan juhlaan hetkeen ja sitähan se aina on. Vasemmalla kädellä kiinni lupausköydestä, oikea käsi partiotervehdykseen ja sitten se lupaus, vaan miten se menikään? Kaikki muistivat hienosti lupauksen. Sitten lupausmerkit ja vihdoinkin Karhujen vihrävalkoinen huivi solmitaan uusien sudenpentujen kaulaan.

Lupauksen antoi myös yksi uusi seikkailija, rohkea sellainen, kun yksin tuli kirkkosalissa kaikkien eteen ja

antoi reippaasti lupauksensa. Seikkailijoita hänen lisäkseen mukana oli kolme. Tarpoja olimme innostaneet syksyn päätösjuhlaan kuusi ja samoajia paikalla oli kaksi. Johtajia tämän tilaisuuden järjestelyissä oli kymmenen. Johtajista Matti Hirvoselle luovutettiin juhlassa Suomen Partiolaisten hopeinen ansiomerkki. Lisäksi joulukampanjassa ansioituneita, eli eniten adventtikalenteita ja joulukortteja myyneitä palkittiin. Tänä vuonna näille palkinnoille nousivat Kim Palomäki, Emil Polvinen, Jere Leino ja Daniel Connel.

Lupauksenantojuhlan jälkeen siirryimme ala-aulaan, missä Äitikerhon äidit tarjoilivat meille maittavaa riisipuuroa sekä kahvit torttuineen ja pipareineen. Läheisiä juhlassa oli todella mukavasti, laskimme heitä olleen paikalla satakunta. Tästä oli itse kunkin hyvä siirtyä ansaittua joululomaa viettämään.

Marjo Rikkinen

Itsenäisyyspäivän kunnianosoitukset

Itsenäisyyspäivän kunnianosoitustilaisuus järjestettiin Kalevankankaan hautausmaalla 6.12.2016.

Kalevan Karhujen edustajat Antto Hautamäen johdolla kokoontuivat Kalevankankaan hautausmaan pääportille klo. 11.30. Myös muut yhteisöt kokoontuivat samaan paikkaan. Kello 11.45 siirryimme marssiosastona sankarihautojen läheisyyteen, odottamaan tilaisuuden alkua. Kello 12.00 siirryimme muiden osastojen kanssa sankarihautojen edustalle, jääden avoriviin seisomaan.

Kunnianosoitustilaisuus kesti sankarihautoilla noin puoli tuntia, jonka jälkeen osastot siirtyivät marssien Kalevantie – Salhojankatu - Kalevan puistotie – Sammonkatu - Liisanpuisto -reittiä Kalevan kirkolle, jossa kello 13.00 alkoi Itsenäisyyspäivän jumalanpalvelus.

Kalevan Karhujen marssiosastoon kuuluivat sudenpennuista Arttu Aalto, Aleksanteri Rasila, Max Malmi ja hänen isänsä, sekä Teemu Turunen ja hänen isänsä Jouni “Jone” Turunen. Kalevan

Karhujen lippua kantoi Patrick Rintala ja Tampereen Partiolaisten lippua Juhis Pietilä. Kirsti “Kippara” Nurminen osallistui myös tilaisuuteen.

Sää suosi ja aurinko paistoi pienessä talvipakkasessa.

En usko, että sudenpennut täysin ymmärsivät mistä tilaisuudessa oli kyse, mutta sekin tulee pojille varmasti tulevina vuosina vielä selville, viimeistään kun he suorittavat varusmiespalveluksen.

“Itsenäisyys on meille kunnia asia ja siitä me olemme ylpeitä ja kiitollisia. Sotavuosina moni joutui antamaan henkensä taistellessaan maamme itsenäisyyden säilyttämiseksi ylivoimaista vihollista vastaan. Periksi antamattomuus, rohkeus ja tahdon voima ovat itsenäisyytemme perusta. Näitä uhrauksia emme saa koskaan unohtaa.”

Kiitos! Itsenäisestä ja vapaasta Suomesta.

Jouni “Jone” Turunen

Sudenpenturetki

Einon isä vei minut Aitolahden vanhalle pappilalle. Aivan ensimmäiseksi nostettiin lippu. Sitten opeteltiin nuotiohommia, eli mikä paperi syttyy parhaiten. Paras oli puukangaspaperi tai joku sellainen. Opittiin, missä alueella voidaan sytyttää nuotio: pikkuisessa metsässä ihan siinä talon veressä. Nuotiojuttujen jälkeen varmistettiin vielä, mitä me opimme. Opin ainakin sen, ettei hirvennahka tai tavallinen kartonki pala. Sisällä vielä oli ainakin neljä pistettä, joissa kysyttiin ihan kaikki

asiat, jotka oli opittu.

Kerrottiin, että akelan kaverin kaverilla oli palanut rasvakattila, ja sitä sammuttaessa sukkahousut olivat palaneet kiinni ihoon. Hän joutui kuukaudeksi sairaalaan.

Sitten mentiin syömään hernekeittoa. Ruokailun jälkeen valittiin sängyt. Keiton jälkeen pidettiin matobileet. Se tarkoittaa, että puetaan makuupussit päälle ja etsitään huone, jossa hypitään se makuupussi päällä.

Sitten mentiin vielä ulos. Siinä vie-

ressä oli punainen kirkko, jossa pidettiin iltahartaus.

Iltapalaksi oli karjalanpiirakkaa ja mehua. Iltapalan jälkeen pestiin hampaat ja menttiin nukkumaan. Sitten tuli yö, nukuin hyvin.

Aamulla heräsin siihen, että muut pojat käyttivät taskulamppuja. Tulimme kaikki huoneesta ulos ja menimme pesemään hampaat. Aamupalaksi oli puuroa ja mehukeittoa. Otin vihreää mehukeittoa, olisi ollut myös punaista. Aamupalan jälkeen nostettiin lippu.

Lipunnoston jälkeen sisällä oli taas matobileet. Sitten askarreltiin onget puukepeistä ja ihan tavallisesta siimasta. Puukeppiin naulattiin kiinni kelat. Koukut olivat valmiina siimassa.

Makaronilaatikon syömisen jälkeen

menimme ulos pilkille. Jone kairasi neljä reikää. En saanut kalaa. Kukaan muukaan ei saanut, syötit vaan lähtivät. Siellä järven jäällä oli myös pisteet, joissa pelattiin curlingia ja paistettiin vaahtokarkkeja. Sain savua silmiini. Paahdoin kaksi vaahtokarkkia ja söin yhden suoraan pussista.

Sitten menimme takaisin majoituspaikalle. Silloin laskettiin lippu. Vihtorin isä vei minut takaisin Kalevan kirkolle.

Leirillä oli tosi kivaa. Parasta oli kalastaminen, vaikka kädet jäätyivät. Harmi ettei saatu kalaa.

Teksti: **Topi Saarenoja**

Kuvat: **Jouni Turunen**

Lumikko-joukkueen partiomainen kämppäretki 18.-19.3.2017

*Tärkeä tiedotus lukijalle! Tässä jutussa käytetyt **lihavoidut** adjektiivit on keksitty täysin sattumanvaraisesti Lumikko-joukkueen jäsenten toimesta ja heitetty mukaan tuomaan väriä muuten hieman tylsään tarinaan. Joukkue ei ota mitään vastuuta jutun sisällöstä eikä sen järkevyydestä.*

Pullea Lumikko-joukkue teki **nopeana** maaliskuun viikonloppuna **taianomaisen** retken Saarijärven **hitaalle** kämpälle. Lähdimme matkaan **makealta** Ilmarinkadun kololta. Tavarat kulkiivat perille asti Juhiksen **suomalaisella** autolla, mutta Pihliksen **seksikkäällä** autolla ei ollut asiaa Rakkarintielle, joten jouduimme kävelemään loppumatkan.

Jäiselle kämpälle päästyämme sytytimme kamiinan tulet. Teimme myös **saastaisen** avannon. Lounaaksi söimme **kipeää** nakkisoppaa.

Seuraavaksi oli ohjelmassa nuotion sytyttämisen harjoittelua **ruman** Juhiksen opastuksella. Sopivien sytykkeiden ja polttopuiden löytäminen talvisesta metsästä ei ollutkaan aivan yksinkertaista, mutta lopulta kaikki saivat nuotionsa syttymään. Nuotiolla paistoimme **helppoja** paksukaisia, eli amerikkalaisia

pannukakkuja. Ne olivat oikein hyviä, suosittelemme!

Seuraavaksi pääsimme kokeilemaan suunnistamista **kuolleen** GPS-laitteen avulla. Se oli yllättävän helppoa ja **hakatut** rastit löytyivätkin reitin varrelta nopeasti. Sitten harjoittelimme lipun nostoa ja laskua. Opettelimme myös viikkaamaan Suomen lipun oikeaoppisesti.

Päivälliseksi valmistimme **kumista** ooppaheijaa, jota söimme hyvällä ruokahalulla. Iltapalaksi paistoimme vielä makkaraa ja sitten menimme nukkumaan **mustan** kämpän **sairaalle** parvelle.

Aamulla heräsimme, söimme aamupalaksi **jumalaista** puuroa ja pakkasimme **limaiset** tavaramme **teräviin** rinkkoihimme. Sitten teimme polttopuita ja siivosimme kämpän. Ehdimme myös harjoitella rinkkojen säätämistä. Lopuksi söimme lounaaksi **reikäisiä** nuudeleita ja sitten riensimme jo kotia kohti.

Mukana retkellä olivat **kalju** Vanja, **karvainen** Jimi, **kulmikas** Tiitus, **puumainen** Veeti, **pyöreä** Juhis ja **iso** Pihlis.

Lumikko-joukkue

Kalevan Karhujen Äitikerho 50 vuotta

Kalevan kirkon kerhuhuoneessa kokoontui partiopoikien äitikerho kymmeniä vuosia. Tässä samassa salissa järjestettiin äitikerhon 50-vuotiskokous 16.3.2017. Tieto tästä tilaisuudesta oli tavoittanut muutamia äitikerholaisia eri vuosikymmeniltä, jopa aivan alkuvuosiltakin.

Talvella 1967 silloinen seurakunnan poikatyöntekijä Kalevi "Kallu" Mäki-

nen oli tullut kyläilemään Wallinin perheen luo ja keittiön pöydän ääressä vaatinut Riittaa perustamaan lippukunnalle äitikerhon. Perustamiskokous pidettiin Kalevan seurakuntatalolla 17.3.1967. Läsä oli muutamia partiopoikien äitejä.

Riitta Wallin toimi kerhon ensimmäisenä puheenjohtajana kymmenkunta vuotta. Puheenjohtajia on kaikkiaan

Kalevan Karhujen äitikerho ry:n ensimmäiset myyjäiset Kalevan seurakuntatalolla. Myytävänä mm Annikki Pihkasen valmistamia nukkeja

ollut puolisen tusinaa ja osallistuvia partiolaisten äitejä vähintäänkin viisikymmentä. Nykyinen äitikerhon puheenjohtaja Mirjami Pietilä on toiminut toistakymmentä vuotta.

Kalevan Karhujen Äitikerho ry rekisteröitiin heti, sillä tarvittiin virallinen omistaja uudelle leirialueelle suunniteltuun saunakämppeeseen. Myyjäisillä ynnä muilla tavoilla äitikerho sai kerättyä varat saunarakennukseen ja sen jälkeen moniin muihinkin tarkoituksiin lippukunnan hyväksi.

Nykyisinkin lippukuntalaisten äidit toimivat leirien, retkien ja muiden tilai-

suuksien huollossa ja varsinkin isänpäivälounaan valmisteluissa. Lippukunnan verkkosivuilla on tietoja myös äitikerhosta.

Kalevan Karhujen juhlavuosien ketjussa ovat vuorossa Saarijärven leirialueen viisikymppiset ja äitikerhoon jo vietetty juhlakokous. Onnea ja menestystä edelleen!

Teksti: **Kirsti Nurminen**

Kuvat: **Äitikerhon arkisto ja Kirsi Nurminen**

ÄLLIKÄLLÄ

LYÖTY

Topias Hyytiäinen

Koko nimi: Topias Matti Akseli Hyytiäinen

Syntymäaika: 23.01.00

Pituus: 171.5cm

Paino: 53 kg

Kengännumero: 42.5

Saappaannumero: 43

Lempinimet: Topsu, Topi, tietosanakirja

Kymmenen kiperää

- 1.Asema Lippukunnassa:** Näätä-vartion johtaja ja hallituksen jäsen.
- 2.Viimeisin partiotapahtuma:** Kalevan Karhujen jouluihin lupauksenantojuhla.
- 3.Paras partiotapahtuma:** Japanin Jamboree ja sen oheismatka.
- 4.Paras nuudelimerkki:** Katoz.
- 5.Pisimmän pelaamasi shakkiottelu:** Pisin kesti 4h, mutta siirillisesti pisin oli 96 siirtoa.
- 6.Osaatko soittaa balalaikkaa:** en.
- 7.Suurin partiosaavutuksesi:** Suurimpana partiosaavutukseni pidän vartion johtamista.
- 8.Toiveammatti:** en ole varma, mutta tällä hetkellä parhailta vaikuttavat lakimies ja virkamies.
- 9.Paras lehti:** Tieteen kuvalehti.
- 10.Tulevaisuus:** Aion tulevaisuudessakin harrastaa partiota. Tulevaisuudessa haluaisin omakotitalon ja kissan.

Pieni partiohistoria

Aloitin partion 7-vuotiaana Helsingin Kotkissa ja osallistuin tänä aikana Helsingin alueen suurleirille. Kotkissa ollessani toinen partioleirini oli tähän asti vaikein. Räntää satoi koko ajan ja kaikki vaatteeni paitsi pyjama olivat märkiä.

Muutin 8-vuotiaana Tampereelle ja jatkoin Karhuissa partion harrastamista. Vastaanotto Karhuissa oli hyvä. Pääsin 15-vuotiaana Jamboreelle Japaniin, ja aloitin samana syksynä Näätä-vartion johtamisen.